

මිනිසා භාෂණය හෙවත් කථා කිරීම අරඹා පෑ විසි හතරක් ගෙවී ඇත්නම් ලේඛනය හෙවත් අකුරු මගින් අදහස් ලියා දැක්වීම අරඹා තව මත් ගෙවී ඇත්තේ විනාඩි පහක් තරම් සුළු කාලයකැයි ඇග්ලි මොන්ටේගු නමැති මානව විද්‍යාඥයා උපහැරණයක් දක්වා ඇත. එයින් පැහැදිලි වන්නේ ලේඛනය මානව ශිෂ්ටාචාරයේ මෑත යුගයේ ජයග්‍රහණයක් බව යි. ලෝක ඉතිහාසයේ මෙතෙක් හමු වී ඇති පැරණි ම ලේඛන සාධක අයත් වන්නේ ක්‍රිස්තු පූර්ව 3500-3000 පමණ කාලයේ දී සුමේරියානු ශිෂ්ටාචාරයේ ය යන්න දැනට පවත්නා සාධක අනුව පිළිගැනේ.

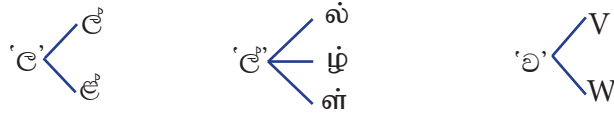
පසු ව බැබිලෝනියානු, මිසර, ගිටයිට්, ඉන්දු-නිම්න, චීන හා මධ්‍ය අමෙරිකානු යන ශිෂ්ටාචාරයන්හි ලේඛනය ව්‍යාප්ත වූ බවට සාධක හමු වෙයි. මේ දිවයිනේ නව සහස්‍රත්වයක් ආරම්භ කළ උතුරු ඉන්දියානු සාංක්‍රමණිකයන් අක්ෂර භාවිතය පිළිබඳ අවබෝධයක් සහිත පිරිසක් වන්නට ඇතැයි සැලකේ. එහෙත් දිවයිනේ ලේඛන කාර්යයන්හි ව්‍යාප්තිය පිළිබඳ සාධක හමු වන්නේ මහින්දාගමනයෙන් පසු ව සිදු කෙරුණු හික්ෂුන් උදෙසා ආරාම පූජා කිරීම් සම්බන්ධයෙනි. ඒ ආදී ම ලේඛන ලියවී ඇත්තේ වර්තමානයේ අප භාවිත කරන සිංහල අකුරින් නොවේ. ඒවා බ්‍රාහ්මී අකුරු නමින් හඳුන්වන, එකල ඉන්දියානු උපමහාද්වීපය පුරාත් අවට රාජ්‍යයන්හිත් භාවිත අක්ෂර මාලාව යි. ඒ ලේඛනවල භාෂාව ද සිංහල භාෂාව නොවේ. සිංහලයට මෙන් ම නූතන ඉන්දියානු භාෂාවන්ට ද මුල් වූ ඉන්දියානු ජන ව්‍යවහාර භාෂාවකින් සකස් වූ බසකි. එතැන් පටන් සියවසින් සියවසට සිංහල අකුරු සකස් වෙමින් ආ ආකාරයත් සිංහල භාෂාව ආරම්භ වී විකාසනය වූ ආකාරයත් කියා පාන ලේඛනාවලියක් අප සතු ය.

කථා කිරීමේ දී මුවින් නිකුත් වන ශබ්ද ලියා දක්වන දෘෂ්ටිගෝචර සංකේත අක්ෂර හෙවත් අකුරු නමින් හැඳින්වේ. එම සංකේත භාෂාවෙන් භාෂාවට වෙනස් වේ.

ශ්‍රව්‍යගෝචර ශබ්ද (වාචික)	දෘෂ්ටිගෝචර සංකේත (ලිඛිත)		
	සිංහල	දෙමළ	ඉංග්‍රීසි
‘අ’ ශබ්දය	අ	அ	A
‘උ’ ශබ්දය	උ	உ	U
‘ල’ ශබ්දය	ල, ලී	ல், ழ, ள்	L
‘ම’ ශබ්දය	ම	ம்	M
‘ව’ ශබ්දය	ව	வ்	V, W

ඇතැම් භාෂාවල එක ම ශබ්දය සඳහා සංකේත කීපයක් ද භාවිත වන බව ඉහත සටහනෙන් පැහැදිලි වේ.

නිදසුන්:-

අක්ෂර සඳහා 'වර්ණ' යන නම ද භාවිත වේ. ඒ අනුව සිංහල හෝඩිය, සිංහල අක්ෂර මාලාව, සිංහල වර්ණ මාලාව යන නම්වලින් හැඳින්වෙන්නේ සිංහල භාෂාවේ ශබ්ද ලියා දක්වන සංකේත සමූහයයි.

ඒ අනුව සිංහල භාෂාවේ අක්ෂර මාලාව අක්ෂර 60කින් සමන්විත වේ.

අ	ආ	ඇ	ඈ	ඉ	ඊ
උ	ඌ	ඍ	ඎ	ඏ	ඐ
එ	ඒ	ඓ	ඔ	ඕ	ඖ
(අ)ං	(අ)ූ				
ක	ඛ	ග	ඝ	ඞ	ඟ
ච	ඡ	ඣ	ඤ	ඦ	ඪ
ට	ඨ	ඩ	ඪ	ණ	ඬ
ත	ථ	ද	ධ	න	ඳ
ප	ඵ	බ	භ	ම	ඹ
ය	ර	ල	ව		
ශ	ෂ	ස	හ	ළ	ෆ

සිංහල අක්ෂර මාලාව ප්‍රධාන වශයෙන් කොටස් 2කට වෙන් කළ හැකි ය.

1. ස්වර
2. ව්‍යංකේෂන

ස්වර

වෙනත් ශබ්දයක උපකාරයකින් තොර ව තනි ව උච්චාරණය කළ හැකි අකුරු 'ස්වර' නමින් හැඳින්වේ. සිංහල අක්ෂර මාලාවේ ස්වර 18කි.

අ	ආ	ඇ	ඈ	ඉ	ඊ
උ	ඌ	ඍ	ඎ	ඏ	ඐ
එ	ඒ	ඓ	ඔ	ඕ	ඖ

ස්වර ද තවත් අනුකොටස් 2කට වෙන් කළ හැකි ය. ඒ කෙටි ස්වර (හ්‍රස්ව ස්වර) දික් ස්වර (දීර්ඝ ස්වර) වශයෙනි.

කෙටි ස්වර, ලුහු ස්වර (හ්‍රස්ව ස්වර)

අ	ආ	ඉ	උ	ඍ	ඞ	එ	ඵ	ඹ
---	---	---	---	---	---	---	---	---

යන ස්වර උච්චාරණයට ගත වන කාලය අඩු ය. එනිසා ඒවා 'කෙටි ස්වර' නම් වේ. ඒ අර්ථයෙන් ම 'ලුහු ස්වර', 'හ්‍රස්ව ස්වර' යන නම් ද යෙදේ.

දික් ස්වර (දීර්ඝ ස්වර), ගුරු ස්වර

ආ	ඈ	ඊ	උඳ	ඍඳ	ඞඳ	ඵඳ	ඹඳ
---	---	---	----	----	----	----	----

ස්වර උච්චාරණයට ගත වන කාලය කෙටි ස්වරවලට වඩා සාපේක්ෂ ව වැඩි ය. එබැවින් මේ ස්වර 'දීර්ඝ ස්වර' නම් වේ. ගුරු ස්වර, දික් ස්වර යන නම් ද යෙදේ.

ව්‍යංශ්‍රේණ, ගතකුරු (ගාත්‍රාක්ෂර)

ස්වර ගණයට අයත් නොවූ අකුරු, 'ව්‍යංශ්‍රේණ අක්ෂර' වේ. ව්‍යංශ්‍රේණ අක්ෂර තනි ව උච්චාරණය කළ නොහැකි ය. එම ශබ්ද පහසුවෙන් උච්චාරණය කිරීමට නම් ස්වරයක් එකතු කර උච්චාරණය කළ යුතු ය.

(අ)ං සංගමය	(ස්+අංගමය)
(අ)ඃ මන:කල්පිත	(මන්+ අ:කල්පිත)
ක් + අ කමත	(ක්+අ මත)
ම්+ඉ මිදුල	(ම්+ඉ දුල)

සිංහල අක්ෂර මාලාවේ ව්‍යංශ්‍රේණ අක්ෂර 42 කි.

(අ)ං	(අ)ඃ				
ක	ඛ	ග	ඝ	ඞ	ඟ
ච	ඡ	ජ	ඣ	ඤ	ඦ
ට	ඨ	ඩ	ඪ	ණ	ඬ
ත	ථ	ද	ධ	න	ඳ
ප	ඵ	බ	භ	ම	ඹ
ය	ර	ල	ව		
ශ	ෂ	ස	හ	ළ	ඟ

ව්‍යංශ්‍රේණ අක්ෂර ද තවත් අනුකොටස් ගණනාවකට වෙන් කළ හැකි ය.

වර්ග අක්ෂර

අක්ෂර මාලාවේ ඇති පහත සඳහන් අක්ෂර 25 ‘වර්ගාක්ෂර’ යි.

ක වර්ගය	ක	ඛ	ග	ඝ	ඞ
ච වර්ගය	ච	ඡ	ඣ	ඤ	ඦ
ට වර්ගය	ට	ඨ	ඩ	ඪ	ණ
ත වර්ගය	ත	ථ	ද	ධ	න
ප වර්ගය	ප	ඵ	බ	භ	ම

අල්පප්‍රාණ, මහාප්‍රාණ අක්ෂර

වර්ගාක්ෂරවල පළමුවන හා තුන් වන තීරුවල ඇති අක්ෂර දහය අල්පප්‍රාණ අක්ෂර යි. ඒ ශබ්ද උච්චාරණය කෙරෙන්නේ අඩු ප්‍රාණයකිනි.

වර්ගාක්ෂරවල දෙවන සහ හතර වන තීරුවල ඇති අක්ෂර දහය මහාප්‍රාණ අක්ෂර යි. ඒ ශබ්ද වැඩි ප්‍රාණයකින් උච්චාරණය කළ යුතු වෙයි.

අල්පප්‍රාණ	ක	ග	ච	ඡ	ට	ඩ	ත	ද	ප	බ
මහාප්‍රාණ	ඛ	ඝ	ඣ	ඤ	ඨ	ඪ	ථ	ධ	ඵ	භ

අල්පප්‍රාණ, මහාප්‍රාණ අක්ෂරවල වෙනස පහත දැක්වෙන වචන ඇසුරෙන් අධ්‍යයනය කරන්න.

අල්පප්‍රාණ				මහාප්‍රාණ			
ක - ලේකම්	ග - සංයෝග	ඛ - ලේඛන	ඝ - අනර්ඝ	ඣ - චන්ද්‍රයා	ඤ - විජය	ඤ - චන්ද්‍රයා	ඪ - බොජ්ඣංග
ට - ශිෂ්ට	ඩ - දඩය	ඨ - කුෂ්ඨ	ඪ - දෘඩ	ත - සමස්ත	ථ - මර්දනය	ධ - වර්ධනය	
ප - පවර	ඵ - අර්බුදය	භ - නිෂ්ඵල	භ - ප්‍රභේද				

වර්ගාන්ත අක්ෂර

වර්ගාක්ෂරවල අවසාන තීරුවේ තිබෙන අක්ෂර පහ වර්ගාන්ත අක්ෂර ලෙස හැඳින්වේ. එම අක්ෂර උච්චාරණයේ දී නාසයෙන් උදව්වක් ලැබීම නිසා ‘නාසිකා අක්ෂර’ නමින් ද නාසයට අනුව උච්චාරණය කරන නිසා ‘අනුනාසික අක්ෂර’ නමින් ද හඳුන්වනු ලැබේ.

ඞ ඤ ඦ න ම

සාම්ප්‍රදායික ව 'ඔ', 'ඤ' අක්ෂර සහිත ව ලියැවුණු ඇතැම් වචන වර්තමානයේ 'ං' (බින්දුව) සහිත ව ද ලියැවේ.

ඔ	මඩ්ගල - මංගල
ඤ	වඤ්චාව - වංචාව
ණ	ආණ්ඩුව
න	සන්නාපය
ම	සම්මානය

සඤ්ඤක අක්ෂර

සිංහල අක්ෂර මාලාවේ ඇති ග, ජ, ඩ, ද, ඹ යන අක්ෂර සඤ්ඤක අක්ෂර වේ. ඒ අක්ෂර තවත් අක්ෂරයක් සමග එකතු වීමෙන් (සංයෝග වීමෙන්) සකස් වී ඇති නිසා සඤ්ඤක අක්ෂර හෙවත් 'අර්ධානුනාසිකා අක්ෂර' නමින් හැඳින්වේ.

ග	සුළග
ජ	ඉජ් :
ඩ	දඩුවම
ද	සදකිරණ
ඹ	නිලඹර

සඤ්ඤක අක්ෂර අතුරෙන් 'ජ' අකුර යෙදෙන අවස්ථා ඉතා විරල ය.

අන්ත:ස්ථාක්ෂර (අර්ධස්වර)

ය, ර, ල, ව යන අකුරු ස්වර සහ ව්‍යාඤ්ජන අතර පිහිටීම නිසා 'අන්ත:ස්ථාක්ෂර' හෙවත් 'අර්ධස්වර' නමින් හඳුන්වනු ලැබේ. එම අකුරු සමග අනුගත වන ස්වර ශබ්ද පහත දැක්වෙයි.

ය	(ය්)	ඉ
ර	(ර්)	සා
ල	(ල්)	සා
ව	(ව්)	උ

උෂ්මාක්ෂර

උච්චාරණයේ දී මුඛයෙන් වායු ධාරාව උණුසුම් ව නිකුත් වන ශබ්ද සංකේතවත් කරන අක්ෂර 'උෂ්මාක්ෂර' යි. උෂ්මාක්ෂර 'සර්ෂ' නමින් ද හඳුන්වනු ලැබේ.

(අ):	ශ	ෂ	ස	හ	ආ
------	---	---	---	---	---

අනුස්ථානය සහ විස්තරය

ස්වරයකට පසු ව යෙදෙන බැවින් ‘ට’ (බින්දුව) ‘අනුස්ථානය’ නමින් ද, උච්චාරණයේ දී හුස්ම වේගයෙන් පිට වන නිසා ‘ඊ’ යන ශබ්දය ‘විස්තරය’ නමින් ද හඳුන්වනු ලැබේ.

ට

ඊ

සංඛ්‍යා

මනාකල්පිත

සංවාදය

දූෂ්ටායක

- ★ සිංහල අක්ෂර මාලාවේ අවසාන අකුර ලෙස ඇති ‘ඟ’ ශබ්දයෙන් ඉංග්‍රීසි හා අරාබි භාෂාවන්හි දැක්වෙන ‘ඟ්’ ශබ්දය නිරූපණය වෙයි. ඉංග්‍රීසි, අරාබි භාෂාවලින් සිංහල භාෂාවට පැමිණ ඇති තත්සම වචනවල මේ අක්ෂරය යෙදේ.
ආමසි, ෆිල්ටරය, ෆැන්ටසි, ෆාතිමා, ෆවුසි, ඉර්ෆාන්

සෝෂ, අසෝෂ අක්ෂර

භාෂාවෙහි ශබ්ද උච්චාරණය සම්බන්ධ එක් ප්‍රභේදයක් සෝෂ -අසෝෂ භේදය යන්නෙන් හැඳින්වේ. මෙය ප්‍රධාන වශයෙන් ම අල්පප්‍රාණ හා මහාප්‍රාණ උච්චාරණය හා සම්බන්ධ ය. වර්ගාක්ෂරවල පළමුවන හා තෙවන ශබ්ද අල්පප්‍රාණ ද දෙවන හා සිවුවන ශබ්ද මහාප්‍රාණ ද වන බව අපි දනිමු.

ක, ව, ට, ත, ප යන මුල් අල්පප්‍රාණ ශබ්ද පහ හා ඊට සමාන්තර බ, ඡ, ය, ට්, ඵ යන මහාප්‍රාණ ශබ්ද පහත් අසෝෂ ශබ්ද යි.

ග, ජ, ඩ, ද, බ යන අල්පප්‍රාණ ශබ්ද පහ හා ඊට සමාන්තර ස, ඤ, ඩ්, ඩ්, භ යන මහාප්‍රාණ ශබ්ද පහ සෝෂ යි.

‘ශ-ෂ-ස’ යන උෞෂ්මත් ශබ්ද හා විස්තරයන් ((අ) ඊ), සිංහල අක්ෂර මාලාවට අලුතින් එක් කොට ඇති ආ ශබ්දයන් අසෝෂ වේ. ඉහත දක්වන ලද ග, ජ, ඩ, ද, බ යන සෝෂ අල්පප්‍රාණ ශබ්ද පහ හා ස, ඤ, ඩ්, ඩ්, භ සෝෂ මහාප්‍රාණ ශබ්ද පහට අමතර ව සියලු ම ස්වර ශබ්ද ද ය, ර, ල, ල්, ව, හ් යන ශබ්ද ද සෝෂ ගණයට අයත් ය.

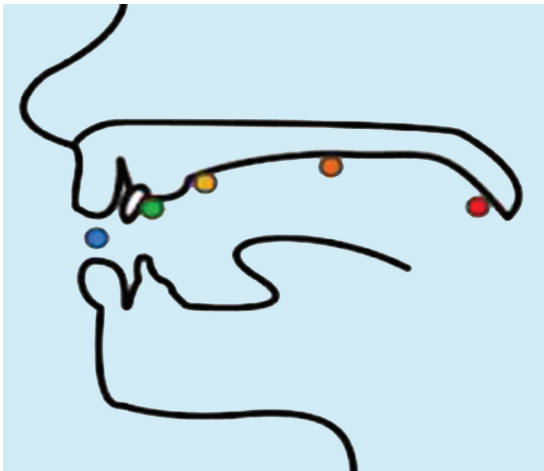
සන්ධි හා සමාස යන ව්‍යාකරණාංග සම්බන්ධයෙන් සෝෂ- අසෝෂ භේදය වැදගත් වෙයි. නිදසුන්: සත්, තත් වැනි පදයක් වෙනත් පදයක් සමඟ එක් වීමේ දී පර පදයේ මුල් ශබ්දයේ සෝෂ -අසෝෂ භාවය මත මුල් පදයෙහි වන ‘ත්’ ශබ්දය වෙනස් වෙයි.

සත් + කාර්යය	සත්කාර්යය	සත් + ආශ්‍රය	සදාශ්‍රය
සත් + ගුණ	සද්ගුණ	සත් + භාවය	සද්භාවය
තත් + කාලීන	තත්කාලීන	තත් + සම	තත්සම
තත් + අනුබද්ධ	තදනුබද්ධ	තත් + භව	තද්භව

ඉහත නිදර්ශනයන්හි අසෝෂ ශබ්දයට පෙරටු ව යෙදෙන ‘තත්’, ‘සත්’ යන රූප වෙනසකට ලක් නොවී පවතින බවත් සෝෂ ශබ්දයකින් පෙරටු ව යෙදෙන විට ‘ත්’ යන්න අනුරූප සෝෂ ශබ්දය වන ‘ද්’ බවට පෙරළෙන බවත් පැහැදිලි ය.

අක්ෂර උත්පත්ති ස්ථාන

ශබ්ද උච්චාරණයේ දී මුවෙහි ඇති දිව, යටි දත් හෝ යටි තොල යන ඉන්ද්‍රියයන් උගුර, තල්ල, මුදුන, උඩුදත්, උඩුතොල් ආදී වලනය නොවන ඉන්ද්‍රියයන් වෙත ස්පර්ශ වීම සිදු වේ. ඒවා අක්ෂර උපදින ස්ථාන යි. අක්ෂර උපදින ස්ථාන අනුව සිංහල අක්ෂර වර්ග කළ හැකි ය.

- කණ්ඨස්
- තාලුස්
- මූර්ධස්
- දන්තස්
- ඕෂ්ඨස්

කණ්ඨස්	දිවේ මුල කොටස උගුර (කණ්ඨය) දෙසට ළං වීමෙන් උපදින ශබ්ද	අ ආ ක ඛ ග ඝ ඞ ග හ (අ):
තාලුස්	දිවේ මැද කොටස තල්ල (තාලුව) වෙත සම්ප වීම නිසා උපදින ශබ්ද	ඉ ඊ ච ඡ ජ කඬ කඳු ජ ය ශ
මූර්ධස්	දිවේ අග කොටස මූර්ධය හෙවත් මුදුන වෙත සම්ප වීම නිසා උපදින ශබ්ද	සා සා ට ඨ ඩ ඩි ඞ ඡා ඞ ර ෂ ළ
දන්තස්	දිවේ අග කොටස උඩු දත් වැටියේ ස්පර්ශ වීමෙන් උපදින ශබ්ද	ත ට ද ධ න ද ල ස
ඕෂ්ඨස්	යටිතොල හා උඩුතොල ආධාරයෙන් උපදින ශබ්ද	උ ඌ ප ඵ බ හ ම ඹ ව ෆ

ඉහත දක්වා ඇත්තේ සිංහල අක්ෂර මාලාව වර්ගීකරණයට ලක් කළ හැකි විවිධ ආකාරයන් ය. එම වර්ගීකරණ පහත දැක්වෙන ආකාරයේ සටහනකින් ඉදිරිපත් කළ හැකි ය.

ව්‍යාකෘත											
වර්ගාකෘත											
	අසෝම ශබ්ද		සෝම ශබ්ද								අසෝම ශබ්ද
	අල්පප්‍රාණ	මහාප්‍රාණ	අල්පප්‍රාණ	මහාප්‍රාණ	නාසිකා/අනුනාසික වර්ගාකෘත	සාක්ෂාක අකෘත/ (අර්ධනුනාසික අකෘත)	අනුස්වාරය	අන්ත:ස්ථානකෘත		ඌස්මාකෘත	ඌස්මාකෘත
කණ්ඩප	ක	ඛ	ග	ඝ	ඞ	ඟ	(අ)ං			හ	(අ)ූ
තාලප	ච	ඡ	ජ	ඣ	ඤ	ඦ		ය			ශ
මූර්ධප	ට	ඨ	ඩ	ඪ	ණ	ඬ		ර	ල		ෂ
දන්තප	ත	ථ	ද	ධ	න	ඳ		ල			ස
ඕෂ්ඨප	ප	ඵ	බ	භ	ම	ඹ		ව			ඟ

අවබෝධය

1. පහත දැක්වෙන එක් එක් ප්‍රශ්නය සඳහා වඩාත් නිවැරදි උත්තරය දී ඇති වරණ අකරින් තෝරන්න.

i. අක්ෂර මාලාවක් යනු,

- (අ) සිංහල භාෂාවේ සියලු ම ශබ්ද ලියා දක්වන සංකේත සමූහය යි.
- (ආ) මුවින් නිකුත් වන භාෂාත්මක ශබ්ද සඳහා වන දෘෂ්ටිගෝචර සංකේත සමූහය යි.
- (ඇ) අක්ෂර ලේඛනගත කිරීම සඳහා භාවිත වන ක්‍රමයකි.
- (ඈ) සංකේත සමූහයකින් සැදුම්ලත් විශේෂ සටහනකි.

ii. 'අක්ෂර මාලාව' හැඳින්වීම සඳහා යෙදෙන නමක් නොවන්නේ,

- (අ) හෝඩිය
- (ආ) අකාරාදිය
- (ඇ) වර්ණ මාලාව
- (ඈ) ශබ්ද මාලාව

- iii. අන්තර්ජාතිකයන් නොයෙදුණ වචනයක් සහිත වරණය තෝරන්න,
 (අ) රුවල, වෛරය, සතුට, වලව්ව
 (ආ) වරාය, රාවය, වහර, හවරිය
 (ඇ) වේලාව, වීරයා, විවරය, වීරල
 (ඈ) විරිත, වාරුව, වීරයය, වරල
- iv. මූලික දැක්වෙන අක්ෂර වර්ගයට අයත් අකුරක් නොයෙදුණ වචනය සහිත වරණය තෝරන්න.
 (අ) මහාප්‍රාණ - එලදායි, ධර්මිෂ්ඨ, සන්දර්භය, බලශක්තිය
 (ආ) නාසිකා - විඤ්ඤාණය, සම්භාව්‍ය, දණ්ඩනය, වර්ණනාව
 (ඇ) අල්පප්‍රාණ - ග්‍රන්ථය, වස්තුව, දර්ශනය, අර්බුදය
 (ඈ) සඤ්ඤක - ළඟපාත, දොඹකරය, සඳළිය, ගී හඬ
- v. උෞෂ්මාක්ෂර එකක් පමණක් යෙදුණ වචනයක් සහිත වචන පේළිය තෝරන්න.
 (අ) විශේෂ, සුප්‍රජපිත, සිනහව, සහේතුක
 (ආ) භාසය, සංභාරය, ප්‍රහර්ෂය, සිහිනය
 (ඇ) නෂ්ටාවශේෂ, සහෝදර, බහුශ්‍රැත, හේමාරවය
 (ඈ) සන්තුෂ්ටිය, ස්වභාවය, සහතිකය, ද්විභාෂා

ලිඛිත අභ්‍යාස

1. සිංහල අක්ෂර මාලාව ආශ්‍රයෙන් පහත සඳහන් වගුව සම්පූර්ණ කරන්න.

ස්වර	හ්‍රස්ව	
	දීර්ඝ	
නාසිකා අක්ෂර		
සඤ්ඤක අක්ෂර		
කණ්ඨජ අක්ෂර		
තාලව්‍ය අක්ෂර		
මූර්ධජ අක්ෂර		
දන්තජ අක්ෂර		
ඕෂ්ඨජ අක්ෂර		
අන්තර්ජාතික		
උෞෂ්මාක්ෂර		
සෞෂ්‍ය අක්ෂර		
අසෞෂ්‍ය අක්ෂර		

2. පහත සඳහන් මහාප්‍රාණ අකුරු යෙදෙන වචන 2 බැගින් ලියන්න.

බ		
ඝ		
ඡ		
කඩ		
ඨ		
ඩ		
ඵ		
ඳ		
ඵ		
භ		

3. පහත සඳහන් කොටුවේ ඇති වචනවලින් සකස්කළ අකුරු යෙදී ඇති වචන පමණක් තෝරා ලියන්න.

අගල	දඟරය	කන්ද	කඳ
කඹය	අඬනවා	අඬය	ඇඳ
ඇඳ	සඳ	අබ	ලඹය
ගඟ	දැඟුල්	අංගාර	ගල
තරංග	සග	හොඬ	කඳ

4. කෙටි පිළිතුරු සපයන්න.

- i. අනුස්ථාරය සහිත වචන 2ක් ලියන්න.
- ii. විසර්ගය සහිත වචන 2ක් ලියන්න.
- iii. 'ෆ' අක්ෂරය යෙදෙන වචන දෙකක් ලියන්න.
- iv. සිංහල අක්ෂරමාලාවේ සෝෂාක්ෂර 4ක් ලියන්න.
- v. උෂ්මාක්ෂර 4ක් ලියන්න.

ප්‍රායෝගික අභ්‍යාස

1. පාඩමේ ඇතුළත් සිංහල අක්ෂර මාලාවට පෙර භාවිතයේ පැවති අක්ෂර මාලාවක් ඇතුළත් කර වාටි සටහනක් සකස් කරන්න. පාඩමේ ඇතුළත් අක්ෂර මාලාවට වඩා එම අක්ෂර මාලාවේ පවතින වෙනස්කම් සොයන්න.
2. පැරණි සෙල්ලිපියක් පිළිබඳ බිත්ති පුවත්පතට ලිපියක් සකස් කරන්න.